

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET
☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.
☎: 441-6501 ☎: 06-1/441-6502
✉: titkarsag@repate.hu

Ügyszám: FRP/310/2015/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

370/2015. (X. 22.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) panaszos¹ 2015. június 18-án előterjesztett **panaszát** a 2015. október 22-én megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

á t t e s z i

az intézkedést foganatosító szerv – a Budapesti Rendőr-főkapitányság (továbbiakban: BRFK) kerületi Rendőrkapitányság és a Készenléti Rendőrség – vezetőjéhez.

A vizsgált ügyben alapjogot sértő intézkedésre egyrészt nem került sor, másrészt alapjogot sértő intézkedés nem állapítható meg.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

I.

1) A panaszos panaszbeadványában előadta, hogy 2015. június 8-án a Spar üzletben 11 órakor a pénztártól való távozásakor utána ment egy biztonsági őr. Felszólította, hogy menjen vele be az irodába, majd kipakoltatta a táskája tartalmát és az eltulajdonított árút is. A panaszos semmiféle ellenállást nem tanúsított. a panaszos elővette az egy üveg joghurtot (599,- Ft) és az 5 db tejszeletet (475,- Ft), elmondta, hogy nagyon sajnálja, hogy eltette, de az unokájának akarta vinni, viszont csak június 12-én kapja meg a nyugdíját. A panaszos tudja, hogy ez nem mentség. A biztonsági őr ezután arrogáns hangnemben felszólította, hogy igazolja magát. A panaszos közölte, hogy csak a pénztárcája és a bankkártyája van nála, de itt lakik a közelbe, menjenek haza az irataiért. A biztonsági őr erre nem volt hajlandó, rendőrt hívott. A panaszos 2 óra 40 percet várt a rendőrökre, akik beszállították a BRFK kerületi Rendőrkapitányságra, ahol közölték vele, hogy ki fogják hallgatni. A panaszos naivan azt gondolta, hogy az előtérben várhatja meg a kihallgatást, ehelyett egy alagsori pincehelyiségbe zárták 2 és fél órára, elvették a bankkártyáját és pénztárcáját. A panaszosnál nem volt telefon, ezért kérte az ört, hogy hívja fel a lányát. Megadta a mobil- és

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszosok személyes adatait töröltük.

a vezetékes telefonjuk számát is. A panaszos lányát nem értesítették a rendőrök, aki addigra már a lakótelepen a lakókkal kereste a panaszost. A vezetékes telefonon 16 óra 11 perckor volt egy privát számról egy hívás, a panaszost 16 óra 10 perckor engedték el. Az eltulajdonított árú visszakerült a Sparhoz, a panaszos hiába kérte a rendőröket, hogy kérjék le az adatait, hogy büntetlen előéletű. A panaszos szerint a rendőri egyenruha nem jogosította fel a rendőröket, hogy úgy kezeljék, mint egy visszaeső bűnözőt. Mindezek alapján kérte a Testület vizsgálatát.

II.

A Testület a tényállás tisztázása érdekében megkereséssel fordult a rendőrséghez. A rendőrség által rendelkezésre bocsátott dokumentumokból az alábbiak állapíthatóak meg.

1) Az előállítás végrehajtásáról szóló jelentés rögzíti, hogy a panaszost 2015. június 28-án 13 óra 39 perckor az Rtv. 29§ alapján igazoltatták, az Rtv. 31. § (1) bekezdése alapján átvizsgálták a ruházatát, és az Rtv. 33. § (2) bekezdés f) pontjának II. fordulata alapján előállították. Az intézkedés során kényszerítő eszközt nem alkalmaztak.

Aznap közterületi járőrszolgálatot látott el a Készenléti Rendőrség állományából két fővel T. T. r. zls. 12 órakor egy lopás elkövetőjéhez kellett mennie a Spar üzlethez, mert ott egy biztonsági őr visszatartotta őt. 13 órakor érkezett a helyszínre, ahol L. D., a biztonsági őr várta, elmondta, hogy a panaszos furcsán viselkedett, ezért a kamerával elkezdte figyelni és látta amint a szatyrába is helyez tárgyakat a boltból. A fizetést követően felszólította, hogy menjen vele az raktárhoz, ahol kipakoltatta vele a lopott dolgokat, és felszólította, hogy igazolja magát. A panaszos erre nem volt hajlandó, mondván, hogy nincs nála irat, a lopást elismerte, ezért a biztonsági őr értesítette a rendőröket.

Ezután meghallgatta a panaszost, aki elismerte a cselekményt, elmondta, hogy 11 órakor érkezett a boltba, és mivel még nem kapta meg a nyugdíját gondolta néhány dolgot eltulajdonít. Önként meg az őrral és vette elő a tárgyakat. A meghallgatása közben elővette az élelmiszerek árát is, de az üzletvezető közölte vele, hogy a várakozás miatt az árú már megromlott, így már nem adhatja el neki. A személyi igazolványát nem tudta átadni, mivel azt vásárláshoz nem vitte magával. A rendőr közölte vele, hogy cselekménye szabálysértés, és az adatai hitelt érdemlő igazolása végett előállítják a BRFK kerületi Rendőrkapitányságra. A panaszost 14 óra 30 perckor adták át a kapitányságon.

A parancsnoki vélemény és kivizsgálás szerint az intézkedés jogszerű, szakszerű és arányos volt.

2) B. K. r. őrnagy a Testület megkeresésére részletes kiegészítő jelentést készített, amely releváns többletinformációt nem tartalmaz, ezért annak részletes ismertetésétől a Testület eltekint.

3) Sz. B. r. tzs. a Testület megkeresésére részletes kiegészítő jelentést készített, amely részletes ismertetésétől a Testület eltekint. Csupán annyit rögzít, hogy a rendőr emlékezete szerint a lányát kérte kiértesíteni a panaszos, azonban nem tudta megmondani a lánya mobilszámát, csupán a vezetékes számát.

- 4) A Nyilatkozat elnevezésű iraton a panaszos a lánya értesítését kérte, azon a lánya mobilszámát tüntette fel. Az ügyeletes feljegyzése szerint a szám nem kapcsolható, a lakcímén sem tudtak értesíteni senkit.
- 5) Az előállító helyiségben elhelyezett fogvatartott személyről szóló nyomtatvány szerint a panaszos 14 órától 15 óra 55 percig volt elhelyezve az előállító helyiségben.
- 6) Az előállításról szóló igazolás szerint 13 óra 39 perctől 16 óra 10 percig tartott a panaszos előállítása.
- 7) A panaszos meghallgatásáról szóló jegyzőkönyv 2015. június 8-án 15 óra 5 perctől 15 óra 45 percig tartott.
- 8) A kísérési nyilvántartás szerint a panaszost 15 óra 10 perckor adták ki a fogdáról és 15 óra 50 perckor helyezték oda vissza.
- 9) A kapitányságvezető átiratának részletes ismertetésétől a Testület eltekint, csupán annyit rögzít, hogy a panaszos által megadott számon a panaszos hozzátartozója nem volt kiértesíthető, ezért a tagállomás megkísérelte a lakcímén a kiértesítést, ami szintén eredménytelen volt.
- 10) P. R. r. alezredes átiratában előadta, hogy a 107-es hívószámon a biztonsági őr kért rendőri intézkedést 2015. június 8-án 11 óra 53 perckor. A területileg illetékes járőr épp máshol intézkedett, ezért 12 óra 31 perckor másik járőrt irányítottak a helyszínre, aki 12 óra 50 perckor érkezett a helyszínre. A helyszíni intézkedés 13 óra 40 perckor ért véget. 13 óra 35 perckor volt még egy bejelentés a 112-es segélyhívón, ahol szintén a Sparban történt tettenéréshez kértek segítséget.

III.

A Testület a panaszbeadvány és a rendőrségtől kapott felvilágosítás alapján – figyelemmel a panaszolt intézkedés idején hatályos Rtv. és a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) rendelkezéseire – a panaszos kifogásaival összefüggésben az alábbi megállapításra jutott.

A vizsgálat során a Testület megállapította, hogy a rendőri intézkedések érintették a panaszosnak Magyarország Alaptörvénye (a továbbiakban: Alaptörvény) XXIV. cikk (1) bekezdésében biztosított tisztességes eljáráshoz fűződő jogát és a IV. cikkben foglalt személyi szabadsághoz való jogát az alábbiak szerint.

- 1) A Testület először azt vizsgálta, hogy a panasz valamennyi részére rendelkezik-e hatáskörrel.

A Testület a panaszbeadványban foglaltak kapcsán elsőként azt értékelte, hogy hatásköri szabályai a sérelmezett események vizsgálatát mennyiben teszik lehetővé.

A Testület hatáskörével kapcsolatban hivatkozik az Rtv. 92. § (1) bekezdésére, mely szerint azon rendőri intézkedéseket és mulasztásokat vizsgálhatja, melyek az Rtv. IV., V. és VI. fejezetének alkalmazásával összefüggésben merülnek fel. Ennek megfelelően a Testületnek

– a rendőri feladatok és utasítások teljesítésének kötelezettsége, azok megsértése vagy annak elmulasztása (különösen: intézkedési kötelezettség, arányosság, azonosíthatóság, segítségnyújtási kötelezettség stb.),

– a rendőri intézkedés vagy annak elmulasztása, illetőleg törvényessége (különösen: igazoltatás, ruházat- csomag- jármű-átvizsgálás, elfogás, előállítás, idegenrendészeti intézkedés, intézkedés magánlakásban, közlekedésrendészeti intézkedés stb.),

– a kényszerítő eszköz alkalmazása és törvényessége (különösen: testi kényszer, bilincs, vegyi eszköz, sokkoló, rendőrbot, útzár, lőfegyverhasználat, csapaterő alkalmazása, tömegoszlatás stb.) tekintetében van lehetősége eljárni és az adott intézkedést vagy cselekményt vizsgálni, abból a szempontból, hogy történt-e alapjogi sérelem.

A fentiek alapján a Testület csupán a rendőrök Rtv. IV-VI. fejezete szerinti intézkedéseinek vizsgálatára rendelkezik hatáskörrel, így a biztonsági őr panaszban kifogásolt magatartását a Testület nem vizsgálhatta.

A panasznak a biztonsági őrt érintő részében a Testület a hatáskörének hiányát állapította meg.

2) A Testület a panaszos előállításának jogszerűségének vizsgálata során az alábbi megállapításokra jutott.

a) A Testület először az előállítás jogalapját vizsgálta.

Az Rtv. 33. § (2) bekezdés f) pontja szerint a rendőr a hatóság vagy az illetékes szerv elé állíthatja azt, aki a szabálysértést az abbahagyásra irányuló felszólítás után is folytatja, illetőleg akivel szemben az eljárás azonnal lefolytatható, továbbá akitől tárgyi bizonyítási eszközt kell megszerezni, vagy elkobzás alá eső dolgot kell visszatartani.

A Testület a megjelölt előállítási okra figyelemmel tehát azt vizsgálta, hogy a konkrét helyzetben felmerült-e olyan szabálysértés vagy bűncselekmény elkövetésének gyanúja, amely kapcsán az eljárás azonnal lefolytatható, és amely elégséges jogalapot szolgáltatott az intézkedéssel megvalósult jogkorlátozásra.

Az első kérdéssel kapcsolatban a Testület utal töretlen gyakorlatára, amely szerint valamely bűncselekmény, szabálysértés tényállásszerűségét kizárólag a rendőri intézkedés jogalapja szempontjából vizsgálja. Az Rtv.-ben rögzített hatásköri szabályok szerint ugyanis a Testület nem foglalhat állást abban a kérdésben, hogy valamely eljárás alá vont személy elkövetett-e bűncselekményt vagy szabálysértés, azonban ha – olyan esetekben, amikor a rendőrség az intézkedés alapjaként bűncselekmény, szabálysértés gyanújára hivatkozik – nem végezné el a rendőri intézkedés alapjául szolgáló magatartás értékelését, az alapjog-korlátozás vizsgálata üresedne ki. A fentiek alapján a Testület azt vizsgálta, hogy a panaszos részéről a bűncselekmény, vagy szabálysértés elkövetésének gyanúja felmerülhetett-e.

Ezzel összefüggésben a Testület fontosnak tartja hangsúlyozni: nem abban a kérdésben foglal állást, hogy a panaszos követett-e el bűncselekményt, szabálysértést vagy sem, hanem csupán abban, hogy az adott helyen és időben rendelkezésére álló adatok alapján a rendőr gondolhatta-e azt, hogy panaszossal szemben felmerül a bűncselekmény, szabálysértés

elkövetésének – a megalapozott gyanú szintjénél alacsonyabb fokú – gyanúja. Amennyiben igen, úgy a rendőri intézkedés akkor is jogszerű lehet, ha utóbb a nyomozás azt állapítja meg, hogy az érintett nem követett el bűncselekményt, szabálysértést, vagy a bűncselekmény, szabálysértés elkövetése nem bizonyítható.

A rendőri jelentések szerint a panaszos által eltulajdonított élelmiszerek értéke kb. 1000 Ft.

A Büntető törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény (továbbiakban: Btk.) 316. § (1) bekezdése szerint, aki idegen dolgot mástól azért vesz el, hogy azt jogtalanul eltulajdonítsa, lopást követ el.

A Szabs. tv. 177. § (1) bekezdése a) pontja szerint tulajdon elleni szabálysértést követ el az, aki ötvenezer forintot meg nem haladó értékre lopást, sikkasztást, jogtalan elsajátítást, orgazdaságot követ el, úgyszintén, aki e cselekmények elkövetését megkísérli.

A lopás szabálysértési tényállását tehát a Szabs. tv. tulajdon elleni szabálysértésként, az elzárással is büntethető szabálysértések között szabályozza, és mint ilyen esetében lehetővé teszi a szabálysértési őrizet és a bíróság elé állítás alkalmazását. (Szabs. tv. 73. § (1) A rendőrség szabálysértési elzárással is büntethető szabálysértés esetén a tetten ért eljárás alá vont személyt gyorsított bírósági eljárás lefolytatása céljából őrizetbe veheti. A tettenérésre vonatkozó szabályokat kell alkalmazni akkor is, ha a szabálysértés helyszínéről elmenekült elkövetőt a rendőrség az elkövetéstől számított negyvennyolc órán belül elfogja. 124. § (1) bekezdés: a szabálysértési elzárással is büntethető szabálysértés miatt őrizetbe vett személyt a rendőrség a gyorsított bírósági eljárás lefolytatása céljából a bíróság elé állítja.

Sem az Rtv., sem a büntető anyagi, illetve eljárási szabályok nem tartalmazzák a „tettenérés” meghatározását, ezért a Testület itt is a 265/2011. (IX. 14.) számú állásfoglalásában elvégzett fogalomértelmezést követi.

A Btk. kommentárja szerint a bírói gyakorlat – a tetten ért tolvaj által az eltulajdonított dolog megtartása érdekében alkalmazott erőszak rabláskénti minősülése kapcsán – a tettenérés fogalmát tágan értelmezi, nem csak a cselekmény véghezvitele közbeni leleplezést érti rajta, hanem megállapíthatónak tartja akkor is, ha a bűncselekmény felfedezése a lopás befejezését jelentő elvétel után, de még az elvitel közben történik. Tettenérésnek minősül a lakásbetörés elkövetőjének a folyamatos üldözés utáni, akár a helyszíntől távoli elfogása is, ám a folyamatos üldözés megállapításának feltétele a helyszínről távozó tolvaj *folyamatos* szemmel tartása és *megszakítás nélküli* üldözése. Amennyiben a folyamatos üldözés megszakad, nem beszélhetünk tetten ért tolvajról (lásd: Dr. Belovics Ervin – Dr. Molnár Gábor – Dr. Sinku Pál: Büntetőjog. Különös rész. Harmadik, átdolgozott kiadás. HVG-Orac, Budapest, 2003, 587-588. o.).

A Büntető eljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (továbbiakban: Be.) szerint [127. § (3) bekezdés] a bűncselekmény elkövetésén tetten ért személyt bárki elfoghatja, köteles azonban őt a nyomozó hatóságnak haladéktalanul átadni; ha erre nincs módja, a rendőrséget értesíteni. A Be. kommentárja is kiemeli, hogy nem csak az minősül tettenérésnek, ha az elkövető a cselekményt szemtanú jelenlétében hajtja végre, és őt a szemtanú elfogja, hanem az is, ha az elkövetőt akár a szemtanú, akár a szemtanú felhívása, vagy más körülmény (pl. riasztó észlelése) alapján a szemtanútól különböző személy *üldözés során* elfogja [Jakucs Tamás (szerk.): Kommentár a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvényhez, 262. o.].

Mind az anyagi, mind az eljárási törvényekhez fűzött kommentárból kiderül tehát, hogy a tettenérés megállapításához szükséges egyfajta folyamatosság, amely a cselekmény elkövetését az elfogással összekapcsolja. Ezért abban az esetben is, ha az Rtv. tettenérés fogalmát nem csupán a hatóság általi észlelés alapján induló intézkedésekre szorítjuk, szükséges, hogy a tetten ért személy mozgását, cselekvését – akár a szemtanúk, akár az értesítésre megjelenő rendőrök – végig kövessék a cselekmény elkövetésétől kezdve. Amennyiben az elkövető ilyen fajta nyomon követhetősége megszakad, úgy tettenérről nem beszélhetünk.

Tekintettel arra, hogy a jelen esetben tettenérés a fentiek szerint megvalósult, fennálltak a panaszos szabálysértési őrizetbevételének feltételei, így lehetősége volt a rendőrségnek, hogy a panaszost gyorsított eljárásban a bíróság elé állítsa, tehát fennállt az eljárás azonnali lefolytatásának a lehetősége a rendőri intézkedés pillanatában. Mindezek alapján a Testület álláspontja szerint a panaszos előállítására megfelelő jogalap birtokában került sor, amelyet az a tény sem jogszerűtlenné, hogy utóbb mégse került sor az őrizetbevételre, mivel az előállítás jogszerűségének kérdését mindig azon információk alapján kell megítélni, ami az intézkedő rendőrnek intézkedés idején a birtokában volt, vagy amelynek kellő körültekintés mellett a birtokában lehetett volna.

A Testület álláspontja szerint tehát a panaszos előállítására megfelelő jogalap birtokában került sor, így ezáltal nem sérült a panaszos személyi szabadsághoz való joga.

b) Tekintettel arra, hogy az Rtv. 33. § (2) bekezdésében meghatározott előállítási okok nem kötelező jelleggel írják elő az előállítást, hanem mérlegelési jogot engednek az intézkedő rendőrnek, a Testület vizsgálata az Rtv. 15. §-ban meghatározott arányosság követelményének a megvalósulását.

Az arányosság követelményét az Rtv. 15. §-a akként írja elő, hogy a rendőri intézkedés nem okozhat olyan hátrányt, amely nyilvánvalóan nem áll arányban az intézkedés törvényes céljával. Több lehetséges és alkalmas rendőri intézkedés, illetőleg kényszerítő eszköz közül azt kell választani, amely az eredményesség biztosítása mellett az intézkedéssel érintettre a legkisebb korlátozással, sérüléssel vagy károkozással jár.

Jelen esetben tekintettel arra, hogy a rendőrök a cselekmény egyszerű megítélése miatt a panaszos bíróság elé állítását kívánták kezdeményezni, amelynek az előző alpontban kifejtettek szerint fennálltak a feltételei, a Testület álláspontja szerint az előállítás megfelelt az arányosság követelményeinek.

A Testület álláspontja szerint tehát a panaszos előállítása megfelelt az arányosság követelményének, így ezáltal nem sérült a panaszos személyi szabadsághoz való joga.

b) Az előállítás időtartamának arányossága kapcsán az alábbi megállapításokra jutott.

Az előállításról szóló igazolás szerint 13 óra 39 perctől 16 óra 10 percig tartott a panaszos előállítása. A rendőrségi iratok szerint a panaszost 14 óra 30 perckor adták át a szolgálatirányító parancsnoknak, a személyazonosság megállapítása és az előállítással kapcsolatos adminisztráció után 15 órakor helyezték el az előállító helyiségben. A meghallgatására 15 óra 5 perc és 15 óra 45 percig tartott, 15 óra 50 perckor helyezték el ismét a fogdán.

Az előállítás időtartamával kapcsolatban az Rtv. 33. §-ának (3) bekezdése azt tartalmazza, hogy a rendőrség az előállítással a személyi szabadságot *csak a szükséges ideig*, de legfeljebb 8 órán át korlátozhatja.

A Testület álláspontja szerint a fentiek alapján a rendőrség oldalán nem történt olyan mulasztás, ami az időtartam kapcsán a panaszos személyi szabadsághoz való jogának a sérelmét okozta volna.

A fentiek alapján nem sérült a panaszos személyi szabadsághoz való joga.

c) A panaszos sérelmezte, hogy előállító helyiségben helyezték el, mint egy megrögzött bűnelkövetőt.

A Szolgálati Szabályzat 31. § előírásai szerint, ha a fogvatartott személy elhelyezésére az előállító egységben kerül sor, az előállító egységben történő elhelyezés időtartama nem haladhatja meg a 12, idegenrendészeti eljárásban történő visszatartás elrendelése esetén a 24 órát. Előállító egységben - a harmadik országbeli állampolgárok által gyakorolt szülői felügyeleti jog alatt álló és vele együtt előállított eltartott gyermekkorú személy kivételével - gyermekkorú személy nem helyezhető el. A fogvatartott tényleges elhelyezése az előállító egységen belül az előállító helyiségben történik. Az előállító egységben történő elhelyezést megelőzően a fogvatartott személynél lévő tárgyakról az 1. mellékletben meghatározott, letéti tárgyakról szóló, 3 példányos jegyzéket kell készíteni. A letétként kezelt fizetőeszközt címletenként és - amennyiben sorszámmal rendelkezik - sorszám szerint, a többi letétként kezelt tárgyat megnevezésük, számuk és egyedi azonosítást lehetővé tevő jellemzőik feltüntetésével kell a jegyzékben feltüntetni. A jegyzék eredeti példánya a letét őrzési helyén, a másolati példányok közül egy a fogvatartottnál, egy pedig az átíró tömbben kerül elhelyezésre.

A fentiekből kitűnik, hogy a rendőrség által foganatosított előállítás során főszabály szerint az előállított személy elhelyezése az előállító helyiségben történik, hacsak egyéb körülmény az ettől való eltérést nem indokolja, pl. a panaszos orvosi kezelésének szükségessége, vagy fiatal kora.

Mindezek alapján a Testület álláspontja szerint nem sérült a panaszos személyi szabadsághoz való joga, amiért a rendőrök a meghallgatása megkezdéséig és a szabadításáig az előállító helyiségben helyezték el.

3) A panaszos sérelmezte, hogy a helyszínen két és fél órát várt a rendőri intézkedésre.

A rendőrök segítségnyújtási kötelezettségét az Rtv. 24. § (1)-(2) bekezdése rendezi, eszerint a rendőr köteles a feladatkörébe tartozó segítséget, illetőleg a hozzáfordulónak a tőle elvárható felvilágosítást megadni. A magánérdekek védelme az Rtv. alapján csak akkor tartozik a rendőrség hatáskörébe, ha a törvényes védelem az adott körülmények között más módon nem biztosítható, vagy ha a rendőri segítség nélkül a jog érvényesíthetősége meghiúsulna vagy számottevően megnehezülne.

A panaszos előadása szerint 11 órakor ment le vásárolni, és kb. 2 és fél órát várt a rendőrökre.

A rendőri jelentések szerint a biztonsági őr kért rendőri intézkedést 2015. június 8-án 11 óra 53 perckor. Először a területileg illetékest küldték a helyszínre, de mivel a területileg illetékes

járőr épp máshol intézkedett, ezért 12 óra 31 perckor másik járőrt irányítottak a helyszínre, aki 12 óra 50 perckor érkezett a helyszínre. A helyszíni intézkedést 13 órakor kezdték meg a rendőrök, ami 13 óra 40 perckor ért véget. A panaszost 14 óra 30 perckor adták át a szolgálatirányító parancsnoknak.

A fentiekből megállapítható, hogy a bejelentéshez képest a rendőrök 1 óra múlva kezdték meg a helyszíni intézkedést, mivel az eredetileg a panaszoshoz küldött rendőrök még máshoz intézkedtek, és nem tudtak a Sparhoz menni. A Testület a kerület területnagyságára is figyelemmel, illetve arra a tényre, hogy egy befejezett – ember életet nem veszélyeztető – cselekményről volt szó a bejelentésben, a nem tudott feltárni a rendőrség kiérkezési idejére vonatkozó panasz kapcsán olyan mulasztást, amely a panaszos oldalán alapjog sértést eredményezett volna.

A Testület álláspontja szerint a fentiek alapján nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga.

4) A hozzátartozó kiértésítésére vonatkozó panasz kapcsán az alábbi megállapításokra jutott a Testület.

A panaszos sérelmezte, hogy a rendőrök nem értesítették a lányát, noha ő mind a mobil, mind a vezetékes telefonszámát megadta.

A rendőrség megküldte a panaszos nyilatkozatát, ami szerint a lánya kiértésítését kérte, és ehhez egy mobil számot adott meg.

A kapitányságvezető úgy nyilatkozott, hogy miután a mobilszámon a panaszos lányát nem sikerült értesíteni, a tagállomás a lakcímen megkísérelte az értesítést, de ez sem járt eredménnyel.

Az iratanyag alapján a panaszos aláírásával megerősítve csupán a lánya mobilszámát adta meg, ami viszont a rendőri jelentések szerint nem kapcsolható jelzést adott. Az egyik intézkedő rendőr ugyan úgy emlékezett, hogy vezetékes számot adott meg a panaszos, de ezt az iratanyag nem erősítette meg.

Mindezek alapján a Testület csupán annyit tudott megállapítani, hogy a panaszos lányának kiértésítésére nem került sor, ugyanakkor az előadások közötti ellentmondás – a bizonyítékok szűkös volta miatti – feloldhatatlansága miatt sem azt nem lehetett rekonstruálni, hogy a panaszos adott-e meg másik számot, sem azt, hogy a rendőrség meg tett-e mindent annak érdekében, hogy a kiértésítési kötelezettségének eleget tegyen.

Mindezek alapján a Testület úgy foglalt állást, hogy a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának a sérelme nem megállapítható.

IV.

A Testület megállapításai szerint nem sérült a panaszos személyi szabadsághoz való joga az előállítás miatt. Szintén nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga a rendőrség kiérkezési ideje kapcsán. A kiértésítési kötelezettség kapcsán ugyanakkor úgy foglalt állást a

Testület, hogy az ellentmondások feloldhatatlansága miatt a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának a sérelme nem megállapítható.

A fentiek alapján a Testület az Rtv. 93. § (2) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint döntött, és a panaszt átteszi az intézkedést foganatosító szerv vezetőjéhez.

Budapest, 2015. október 22.

Dr. Lukács Tamás
elnök

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes, előadó testületi tag

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Wildner Domonkos
testületi tag

Dr. Cservák Csaba
testületi tag

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET